

teret betragtning. Hvis man blot ganske kort overvejer konsekvenserne for det danske samfund, er det åbenbart, at udenlandsk overtagelse af disse vigtige samfundsfunktions vil føre til en dramatisk nedlæggelse af danske arbejdspladser, lukning og betalingsstandsninger, konkurs og ophør af danske virksomheder.

Service-direktivet er et livsfarligt eksperiment med Europas befolkninger og med den nordeuropæiske velfærd. Der vil kun være få vindere: storkapitalen, de finansielle institutioner, eliten. Der vil derimod være millioner af tabere: de små virksomheder, lønmodtagerne, der mister deres job, alle dem, der er afhængige af velfærdsstatens overførselsindkomster og en socialt ansvarsbevidst holdning.

Politiske overvejelser

Kommissionen har ifølge flere medier sendt det omstridte forslag til servicedirektiv »til hjørnespark«. Ved et møde i Kommissionen den 9. marts er det besluttet at udsætte behandlingen af direktivet, eller – som flere medier skriver – lægge direktivet i syltekrukke. Mange iagttagere vurderer, at forslaget skal vente på den franske folkeafstemning om EU-forfatningen. Imens kan Kommissionen så forhandle med Europa-Parlamentet og de enkelte medlemslande om forslaget. Iagttagere fremhæver – som noget meget væsentligt – at Kommissionen har slået fast med syvtommersøm, at der ikke bliver tale om at opgive selve direktivets grundpille, nemlig oprindelseslandsprincippet.

Senest har udenrigsminister Per Stig Møller erkendt, at direktivet kan udgøre en trussel mod velfærdsstaten, som bygger på et velfungerende arbejdsmarked. Til Berlingske Tidende den 16. marts 2005 udtaler han således: »Vi må ikke undergrave de arbejdsmarkeder, som fungerer.« Han understreger endvidere, at han er godt tilfreds med, at Kommissionen har trukket forslaget tilbage, og siger: »EU skal ikke foretage sig ting, som folk simpelthen ikke fatter og som skader borgerne.«

I fuldstændig kontrast til udenrigsministerens udtalelser står udtalelser fra Kommissionens formand, José Manuel Barrosa, der – ifølge citat i Dagbladet Børsen den 16. marts 2005, side 19, udtaler, at »de 15 gamle lande må acceptere tab af arbejdspladser, hvis det samlet set med østfremgang gavner Unionens vækst og konkurrenceevne«.

Der hersker her i landet nogen tvivl om, hvorvidt forslaget er trukket tilbage. Dansk Industri, som er stærk tilhænger af forslaget, mener f.eks. ikke, at Kommissionen har trukket forslaget tilbage. »For det første er vi ikke enige i, at forslaget er trukket tilbage. Og for det andet ville det være beklageligt, hvis det blev det. Det er Dansk Industris opfattelse, at service-direktivet er meget vigtigt for at få det indre marked til at fungere,« siger chefkonsulent i Dansk Industri Annette Dragsdahl (Berlingske Tidende, 16. marts 2005, 1. sektion, forsiden).

Uanset om direktivforslaget slet ikke er trukket tilbage – som Dansk Industri mener – eller om det er trukket midlertidigt tilbage med henblik på senere genfremsættelse, er det efter Dansk Folkepartis opfattelse helt nødvendigt, at regering og Folketing forholder sig til, hvad der skal være Danmarks holdning til direktivet.

Dansk Folkeparti finder, at regeringen af hensyn til det danske arbejdsmarked nødvendigvis må meddele de relevante EU-myndigheder, at Danmark ikke vil medvirke til et servicedirektiv, der bygger på oprindelseslandsprincippet. Det vil være det eneste forsvarlige over for de danske lønmodtagere og de mindre danske virksomheder. Ved at vedtage nærværende beslutningsforslag kan Folketinget allerede nu lægge en meget klar politisk linje, så det står fuldstændig klart både for regeringen og EU's organer og for dansk erhvervsliv og lønmodtagere, at Danmark ikke medvirker til gennemførelsen af et servicedirektiv, der er baseret på oprindelseslandsprincippet.